

punkt 4, kan der med hjemmel i litra f fastsættes bestemmelser, der sikrer, at bebyggelsens energiforbrug til opvarmning m. v. ikke bliver større end nødvendigt. Bestemmelsen indebærer f. eks., at der ved fastsættelse af regler om isolation mod kulde ikke blot kan varetages sundhedsmæssige hensyn, men også energiøkonomiske hensyn. Som et andet eksempel på bestemmelsens anvendelsesområde kan nævnes, at oliefyr skal godkendes ud fra sikkerhedsmæssige hensyn. Denne godkendelsesordning vil kunne udvides til også at omfatte anlæggets fyringsøkonomiske egenskaber.

Det må forudses, at energiforbruget i den eksisterende bygningsmasse kan nedsættes betydeligt, såfremt der foretages isoleringsarbejder m. v. Det foreslås derfor, at der også kan fastsættes bestemmelser, der modvirker unødvendigt energiforbrug i bestående bebyggelse.

Boligministeriet nedsatte i foråret 1974 3 arbejdsgrupper med den opgave at undersøge mulighederne for og fremkomme med forslag til energibesparende foranstaltninger inden for den eksisterende boligmasse, eksisterende offentlige bygninger og nyt byggeri af alle kategorier. Arbejdsgruppernes resultater vil blive lagt til grund for fastsættelsen af de nærmere regler på dette område.

Til § 7.

Paragraffen svarer med mindre redaktionelle ændringer til § 32, stk. 1 og 6, i BL-1960. Den gældende lovs § 32, stk. 2-5, indeholder nogle regler om tilvejebringelse af parkeringsarealer samt opholdsarealer for børn og voksne, herunder opholdsarealer for personer, der er beskæftiget i erhvervsvirksomheder. Da disse regler er udbygget med detaljerede bestemmelser i bygningsreglementet, skønnes der ikke at være behov for at opretholde lovens summariske regler herom.

I medfør af forslag til lov om kommuneplanlægning, § 18, stk. 1, kan der i en lokalplan optages bestemmelser om beliggenhed, omfang, udformning og anvendelse af ubebyggede arealer. Der vil derfor i bygningsreglementet blive optaget en bestemmelse om, at sådanne bestemmelser træder i stedet for bygningsreglementets almindelige krav til det ubebyggede areal (eller tilsvarende bestemmelser i ældre bygningsvedtægter).

Bestemmelserne i § 7 angår kun friarealerne på den enkelte grund. I § 15 opretholdes reglerne om tilvejebringelse af fælles friarealer ved gårdrydning, men bortset herfra må tilvejebringelse af friarealer fælles for flere grunde ske ved anvendelse af lokalplaner. Dette vil eksempelvis gælde fremskaffelse

af fælles legepladser eller parkeringspladser i parcelhuskvarterer med individuelt udstykkede grunde.

Til § 8.

Paragraffen fastsætter regler om bebyggelsens afstand til naboskel og indeholder i overensstemmelse med § 31 i BL-1960 et almindeligt krav om, at bebyggelsen skal være fritliggende. Den nærmere afgrænsning af fritliggendekravet skal som hidtil ske i bygningsreglementet.

I byområder med overvejende sluttet bebyggelse skal der som hidtil være adgang for kommunalbestyrelsen til at forlange, at ny bebyggelse også opføres som sluttet bebyggelse i vej- eller bygge-linien.

I stk. 4 foreslås det, at bestemmelser i en lokalplan eller byplanvedtægt om afstand til naboskel skal fortrænge byggelovens almindelige regler herom. Dette svarer til den hidtidige adgang til at fastsætte særregler i bygningsvedtægterne (og i byplanvedtægter).

Til § 9.

I tilslutning til de absolutte afstandskrav, der er fastsat i § 8, opretholder § 9 princippet i § 34 i BL-1960, hvorefter bygningerne for at sikre lys og luft skal overholde visse afstandskrav, som er betinget af bygningernes højde (de såkaldte skrå højdegrænseplaner).

Den gældende lovs § 34, stk. 2-5, fastsætter visse rammer for forholdet mellem bebyggelsens højde og afstand i forhold til naboskel, anden bebyggelse på samme grund samt bebyggelse på den modsatte side af vejen. Disse rammer er udfyldt med bestemmelser i bygningsreglementet. Lovens rammer har sammenhæng med de grundkreds- og områdeinddelinger, som er fastsat i de stedlige bygningsvedtægter. Da disse nu bortfalder med gennemførelsen af lov om kommuneplanlægning, foreslås de nærmere afgrænsninger af højdegrænseplanerne overladt til fastsættelse i bygningsreglementet.

Af de regler, som agtes fastsat i bygningsreglementet om de skrå højdegrænseplaner, vil det fremgå, at reglerne ikke finder anvendelse, såfremt en lokalplan eller byplanvedtægt indeholder bestemmelser om disse forhold.

Til § 10.

Paragraffen svarer med mindre redaktionelle ændringer til § 26 og § 31, stk. 1, sidste pkt., i BL-1960.

Til § 11.

I medfør af § 41 i BL-1960 kan kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde stille krav til erhvervsbygninger og andre bygninger og lokaler til særlige